

Kézirat

Рукопись

Anna Ahmatovának

A könyv utolsó pontját is kitettem,
És félretoltam a kéziratot,
Sorsom hamuvá égett a sorok
Között, míg új burokbba bújt a lelkem.

Mint tékozló fiú, ingem letéptem,
Tengeri sót és szálló földi port
A próféta így áldott sátkozott,
Ki angyalokkal vívott meg merészen.

Én az vagyok, ki élte századát,
S nem én volt. Ember- és madárcsalád
Legkisebb sarja, énekük tudója:

Az élők lakomáin dalolok -
Becsületük hű címerhordozója
S kapcsolataik címtára vagyok.

(AZ [ARSZENYIJ TARKOVSZKIJ VERSEI](#) című kötetből. Baka István fordítása.)

← [Előző](#)
[oldal](#) [Következő](#)
[oldal](#) →